Olağanüstü koşullarda gençlerle çalışmak

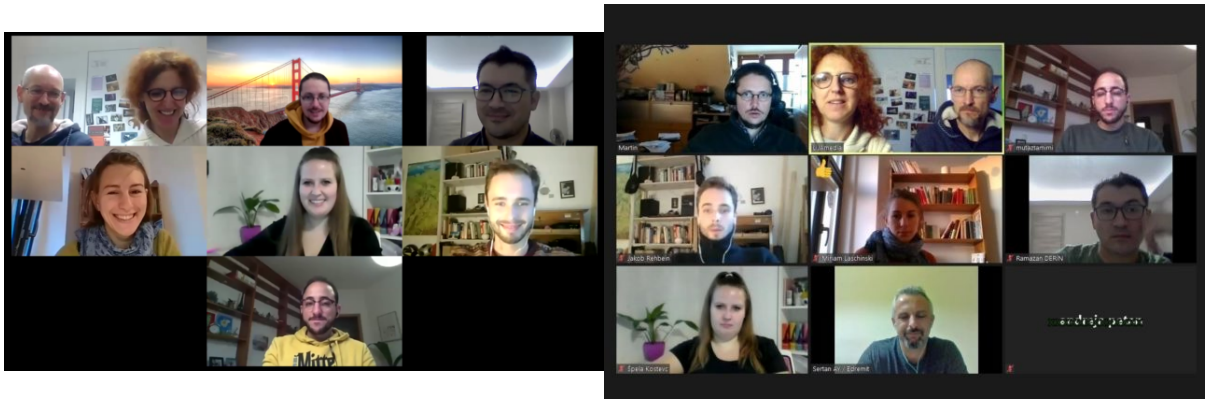
Animavision projesi, 2020'de proje çalışmalarını büyük ölçüde etkileyen ilk koronavirüs salgınından kısa bir süre sonra başladı. Bu bölümde biz gençlik çalışanları, yeni durumlarla nasıl başa çıktığımıza ve proje faaliyetlerini nasıl uygulamaya çalıştığımıza dair hikayelerimizi paylaşıyoruz.

Motive olmak, dirençli kalmak

Mia Brunej

Animavision projesine başvururken, yaşam koşullarının ve çalışma şeklimizin bu kadar hızlı değişebileceğini beklemiyorduk. 2020'deki ilk koronavirüs salgınından biraz önce başvuru tarihi geldi ve projedeki her şey, dünyanın en az birkaç yıl daha olduğu gibi döneceği varsayımıyla planlandı.

Projenin onaylanmasının mutlu haberi, pandemi durumunun devam edeceği ve projeyi 'eski yöntemlerle' başlatamayacağımız ve yürütemeyeceğimiz zaten açıkken birkaç ay sonra geldi. Bu yüzden kararın oldukça hızlı verilmesi gerekiyordu. Ertelemeli miyiz yoksa ayarlamalı mıyız? Erasmus+ projesinin gençlik alanındaki ulusal ajansından gelen bilgiler, bizi yürütmenin bir seçenek olduğuna inandırdı. Bu yüzden denemeye karar verdik. Bu, çoğunlukla internet ortamında gençlerle çalışmak ve uluslararası ortaklarımızla çoğunlukla internet ortamında tanışmak anlamına gelse de, bazı şeyleri yüz yüze tartışamamak anlamına geliyordu. Aynı zamanda, birçok kez yeni yollar ve gelecekteki çalışmalara hızla ve doğal olarak entegre olan yeni fikirler getiren çok günlü işbirliği yoluyla birbirimizi tanımamak, gerçekçi bir seçenek değildi. Ama bazılarımız birbirimizi daha önceden tanıyorduk ve işleri akışına bırakmanın zamanı olmadığını hissettik. Tam tersi, onları daha da sıkı bir şekilde elimize almanın, aktif ve pozitif kalmanın ve mümkün olduğunca çok sayıda özellikle genç insanı dahil etmeye çalışmanın zamanıydı. Gençler için özellikle buna değdi çünkü – koronavirüs nedeniyle – normalliklerinden en çok mahrum kalan gruplardan biriydiler.



Gençlik çalışanları için üç eğitimden ikisi çevrimiçi gerçekleşti

Projenin ilk ayları, gençlik çalışanları için eğitim, gençlerle atölye çalışmaları için gerekli ekipmanın satın alınması ve şu anda ziyaret etmekte olduğunuz bu video okulunun ek bölümleri olan entelektüel çıktının yazılması konusunda net bir plan yapılması için geçti. Çevrimiçi işbirliğinin gerçekte nasıl çalıştığı bizi şaşırttı. 'Canlı' versiyondan farklıydı ama bize yeni olanaklar sundu. İnternet ortamında işbirliğinin bazı bölümlerinin

bazen oldukça verimli olduğu ortaya çıktı. Zamanınızı ve faaliyetlerinizi ihtiyaçlarınıza göre yeniden dağıtabiliyorsanız, başka bir ülkede yüz yüze buluşmak oldukça canlandırıcı ve daha az zaman alıcı olabilir. Ayrıca ekran paylaşımı ve not paylaşımı bazı gerçekleri çok iyi bir şekilde sunmaya yardımcı olabilir. Mümkün olsa yüz yüze görüşmek için değiştirmezdik ama dijital dünyanın sunduğu olumlu sitelerden faydalanabilirdik.

Ancak gençlerle çalışmaya ve yeni yöntemleri denemeye başladığımızda bu olumlu deneyimler hayal kırıklığının eşiğine geldi. Bu arada çevrimiçi hayat bizim ve onların normu haline geldi aylarca, okullar kapandı, öğleden sonraki etkinlikler tamamen kapatıldı. Daha aylar önce faaliyetlerimizle gençleri akıllı telefonlardan ve internetten uzaklaştırmaya çalışmamızın ne kadar komik olduğunu ortak kuruluşlarla sık sık konuştuk. Artık onları çoğu zaman bağlantı kurmaya ve daha önce akıllı telefonların sunduğu daha fazla özelliği kullanmaya teşvik etme zamanı geldi.

Başlangıçta kolay değildi, hiç kimse çevrimiçi araçların kullanımını gerçekten iyi bir şekilde uygulayamadı. Bu kesinlikle ilk engeldi. Neyse ki Slovenya'da o zamanlar çoğu gencin bir akıllı telefonu vardı. Ancak katılımın ana avantajı (veya engeli) ekipman değildi. Daha çok bilgiye erişim ve aynı zamanda motivasyondu. Bazen çevrimiçi okuldan sonra gençlerin hala takıldığı sokaklarda dolaştık ve onları (güvenli bir mesafeden) gelip çevrimiçi atölyelerimize katılmaya teşvik ettik. Onlarla sosyal medya, e-posta, SMS, telefon görüşmeleri, öğretmenler ve veliler aracılığıyla da birçok farklı kanaldan iletişim kurduk. Bire bir iletişim de vardı.

Başlangıçta her şey garip ve doğal değildi, ama tek yol buydu. Ve bunun önemli olduğunu hissettik. Kendilerini kapatmamaları, birbirleriyle tanışabilmeleri, atölye ile doğrudan bağlantılı olmayan konuları da tartışabilmemiz, iyi olup olmadıklarını hissetmemiz ve iyi değillerse ne yapacaklarını önermemiz son derece önemliydi. Ancak atölye çalışmalarının pratik "film" sonuçları çok iyiydi. Mentorun bizzat mevcudiyeti olmadan, katılımcılar teori ile uğraşabildiler, ancak pratikle çok fazla ilgilenemediler. Ayrıca ekrandan uzaklaşmak ve şahsen çalışırken neredeyse hiç olmayan bir şeyi elleriyle yapmak için büyük bir motivasyon eksikliği vardı. Kişi başına çok fazla iletişim ve öğrenme yoktu. Mentor olarak beklentilerimizi düşürmemiz, öğrenme araçlarını ve yaratıcı süreci basitleştirmeyi düşünmemiz ve temasın ve sadece check-in yapmanın önemine odaklanmamız gerekiyordu. Bunun uzun vadede gençlerle çalışmak için uygun bir yol olmadığı açıktı ve katılımcılar ne kadar gençse, onlar için o kadar az uygun oluyordu.

Po(ne)srečena čarovnija /(Un)fotunate magic LIJAMedia – SI videosunda, evde (filmin ilk kısmı) ve 'canlı' atölyede (filmin ikinci kısmı) ayrı ayrı yapılan animasyonları karşılaştırabilirsiniz.

Bulduğumuz ikinci çözüm ise bazı aktiviteleri yaz tatiline taşımaktı. O dönemde kısıtlamalar daha iyi sağlık nedeniyleydi, çok katı değildi ve dışarıda buluşabildik. Yaz etkinlikleri başlangıçta projede planlanmadı, ancak kendilerini çevrimiçi etkinliklerden daha iyi versiyonlar olarak gösterdi. Şahsen bir mentör olarak, pazarlığın benim tarafım hakkında fazla düşünmedim. Günden güne uyum sağlamaya devam ettim ve işleri yoluna koymaya çalıştım. Ancak karantinanın şiddetli versiyonu sona erdiğinde rahatlamış hissettim ve bunun bizim gerçeğimiz olmadığı için mutlu oldum.



Parkta düzenleme yapan katılımcılar

Organizasyonumuz için işlerin yürümesi için büyük bir motivasyon da uluslararası ortaklarla sürekli temastı. Toplantı gündemine başlamadan önce, genellikle her ülkedeki koronavirüs durumu ile başlayan düzenli çevrimiçi toplantılarımız oldu. Diğer gençlik çalışanlarının durumlarıyla iyi başa çıktığını görmek güzel ve rahatlatıcıydı. Belirli bir ülkede ciddi sayılar ve kısıtlamalar olduğunda veya bazılarımız işimizde sıkışıp kaldığında birbirimizi teşvik ettik. Ayrıca paylaştığımız gelecekle ilgili biraz korku ve tedirginlik vardı. Ayrıca, medyanın bize verdiği bilgilerle karşılaştırabileceğimiz her ülkedeki durum hakkında içeriden bilgi paylaştık. Ortaklık ve ortak görevler beni neşelendiriyor ve bana ek bir amaç ve yön duygusu veriyordu.

Gençlik çalışanlarımız – ara sıra motivasyon eksikliğinden de bahsetmek ayıp değil. Şahsen, diğerleri için 'hazır' olmaya, pes etmemeye, odaklanmış ve aktif kalmaya yatırım yapmam gerekiyordu. Doğada çok fazla dışarı çıktım, temiz hava ve hareket yakaladım, medya tarafından bazen büyük ölçüde abartılan sürekli ağır bilgi akışından kaçınmaya çalıştım. Haberi günde bir kez duymak yeterlidir, saat başı takip etmeniz bir şeyi değiştirmez. Sadece aktif ve pozitif kalmanız için motivasyonunuzu çalar. Kuruluşumuz, projenin sorunsuz yürütülmesinden sorumlu başvuran kuruluştu ve bu da bize daha fazla sorumluluk yükledi.

Bazen ikinci dünya savaşı döneminden kalma büyükannemin bana küçükken anlattığı hikayeleri de hatırladım. O dönem, Avrupa'nın çoğu için büyük bir krizdi ve hafızamızda yavaş yavaş azalan bir zamandı. Hepsinin üstesinden gelmek ve uğraşmak zorunda kaldıkları şey! Bir de Sloven savaşı ve Yugoslavya'dan ayrılmak benim gençliğimde, internetin olmadığı, yiyecek ve eğitimin pek de farklı olmadığı bir dönem gergindi. Ancak insanlar uyum sağlamayı, hayatta kalmayı, umut bulmayı ve daha iyi zamanlar için savaşmayı başardılar. Ve bu tür anılar bilinçaltında size güç verir.

Birçok fırsat ve yeniliğe paralel olarak, daha büyük bir gezegensel (örneğin çevresel ve deneyimli olarak da sağlık) ve kişisel kriz olasılığı, artan zihinsel sağlık sorunları ile birlikte günümüz gençleri için bir tehlike oluşturmaktadır. Dünya hızlı, son derece karmaşık ve – son yıllarda görüldüğü gibi – aynı zamanda savunmasız. Hepimiz, özellikle de konfor, yükselen ekonomi ve barış içinde büyüyen gençler, kesinlikle yeni gerçeklerle karşı karşıyayız ve belki de önceki nesillere göre dayanıklılık ve hayatta kalma becerileriyle daha az donanmış durumdayız. Olağanüstü koşullar hayatlarında bir kerelik bir olay olmayabileceğinden, farklı türde gençlik projeleri onların farklı şekillerde gelişmesine yardımcı olabilir ve mevcut ve hala gelecek zorluklarla daha kolay yüzleşmelerini sağlayabilir.

Pes Etme & Pozitif Kal

Ramazan Derin

Proje başvuru sonuçları açıklanıp projemizin kabul olduğunu öğrendiğimiz sıralarda, pandeminin ciddiyetinin iyice anlamış, dünyada karantina uygulamalarının yapıldığını tanıklık etmiş ve bu pandeminin hemen sona ermeyeceğini anlamıştık. İçimizde yine de bir umutla ve yaz döneminde tedbirlerin gevşetilmesinin verdiği bir rahatlıkla, proje faaliyetlerimiz başlamadan, pandeminin sona erebileceğini ve herşeyin normale dönebileceğine inandık. Ancak Eylül ayı geldi, yaz bitti ve hiç bir şey değişmedi aksine tedbirler iyice artırıldı. Bir yanda bu süreçte proje nasıl yapılacak kaygılarımız bir yanda da projeyi erteleyip erteleme kararsızlığı vardı. Ancak proje ortakları olarak ne olursa olsun var olan mevcut şartlarda projeyi yürütmeye karar verdik. Bu şartlar ise projemizin başladığı 2020 yılının Ağustos ve Eylül aylarında şöyleydi, Türkiye'de okullar büyük oranda uzaktan eğitim ile eğitim vereceklerdi, akşamları ve hafta sonları dışarı çıkmak yasaktı, kafeler, restoranlar, sivil toplum kuruluşları kapalıydı ve bir araya gelerek toplanmak yasaktı. Proje koordinatörü Slovenya ile diğer ortağımız Almanyada da benzer kısıtlamalar vardı. Herkesin kafasında proje faaliyetlerini bu şartlarda yürütme konusunda sorular vardı. Çünkü daha önce hiç bu şekilde bir deneyimimiz yoktu ve bilinmezlikler çok fazlaydı. Ancak proje koordinatörümüz bizleri oldukça rahatlattı ve elimizden gelenin en iyisini yapacağımıza bizleri inandırdı. Projemizin içeriği benim için yepyeni bir konuydu ve alanda daha önce bir deneyimim yoktu. Önce bizler bu konuda kendimizi internet vasıtasıyla geliştirmeye çalıştık. Proje konumuz olan stop-motion hakkında yazılar okuduk videolar izledik ve denemeler yaptık. Bu konuda daha deneyimli olan proje ortaklarımızla çevrimiçi toplantılar düzenledik. Yani, pes edip bırakmaktansa bir şekilde harekete geçmiştik. Yavaş da olsa yol alıyorduk. Bir ara kısıtlı olarak okulda yüz yüze eğitime başladığımız zamanlarda öğrencilere projeyi anlatıp onları projeye dahil etmeye çalıştık. Sonrasında bu öğrencilerle düzenli olarak çevrim içi stop-motion eğitimleri vermeye başladık. Çevrimiçi olarak öğrencilere proje eğitimlerini yapmak fikir olarak basit görünse de o kadar kolay değildi. Bu aşamada bazı zorluklarla karşılaştık ve bunların bazılarını çözdük bazılarını çözemedik. En başta maddi yönden dezavantajlı öğrencilerimizin bilgisayarı veya internet erişimleri yoktu ya da çok kısıtlıydı, yine şehir merkezi dışında yaşayan öğrencilerimizin de internet erişimi sıkıntıları vardı. Genellikle ailelerinin veya kendilerinin cep telefonlarıyla çevrim içi eğitimlere katılabildiler. Proje konu olarak öğrencilere farklı geldiği için başlangıçta öğrenciler çok istekliydiler ve motivasyonları yüksekti. Ancak zamanla bu istek ve motivasyonları çok azaldı. Bunun bazı sebepleri vardı. Birincisi, öğrenciler bütün derslerini uzaktan eğitim yoluyla çevrimiçi olarak alıyorlardı ve bu kadar yoğun çevrimiçi eğitim onları bunaltmıştı. İkinci olarak da proje konusunu(stop-motion) sürekli olarak teorik olarak anlatmak onları sıkmış ve motivasyonlarının düşmesine sebep olmuştu. Artık teorik bilgi dışında uygulamalı olarak da bir şeyler görmek ve yapmak istiyorlardı. Bu noktada çevrimiçi eğitimleri daha eğlenceli yapabilmek için konumuzla ilgili videolar izliyor ve örnek uygulamaları biz evimizde yapıyorduk. Bazen öğrencileri motive etmek için zorluyor bazen de eğitimlerde sıkılmamaları için serbest bırakıyorduk. Çok hassas bir denge gerektiren süreçti. Yapabildiklerimiz bunlardı, çünkü hala kısıtlamalar devam ediyordu. Ancak 2021 yılı eylül ayından itibaren kısıtlamaların birçoğu kalkmıştı ve sonunda yüz yüze eğitime başlamıştık. Tekrar öğrencilerimize projemizi tanıtıp çalışma gruplarımıza yeni öğrenciler dahil ettik. Okulda artık uygulamalı olarak stop motion animasyon videoları hazırlayabiliyorduk. Öğrenciler bu süreçte çok keyif aldılar. Bir çok şeyi daha hızlı öğrendiler. Onların çalışma ortamını elimizden geldiğince rahat ve konforlu (biraz müzik, atıştırmalıklar ve içecekler) yapmaya çalışarak onların daha üretken ve motive olmalarını amaçladık. Genelde de bu yöntem işe yaradı.

Projemizin diğer bir faaliyeti gençlik çalışanlarına eğitim faaliyetiydi. 2 tane Almanya'da 1 tane de Slovenya'da olmak üzere toplam 3 tane eğitim faaliyetimiz vardı. Ancak pandemi koşulları nedeniyle bu eğitimlerin 2 tanesini çevrimiçi olarak gerçekleştirdik. Gerçekten de bu çevrimiçi eğitimler beklediğimden daha yararlı geçti. Eğitimin yanı sıra ortak bir animasyon filmi için hikayemizi ve senaryomuzu oluşturduk ve sahneleri görev dağılımı yaparak dağıttık. Daha sonra nihayet 2021 yılı Eylül ayında kısıtlamaların azaldığı dönemde Almanya'daki

üçüncü eğitim faaliyetini gerçekleştirebildik. Proje ortaklarımızla uzun bir zaman ve çevrimiçi toplantılardan sonra bir araya gelmek ve yüz yüze görüşebilmek herkese çok iyi geldi. Ortak oluşturduğumuz hikayemizi çekme şansımız oldu ve ortaya güzel bir animasyon videosu çıktı. Bunu, tüm ortakların sabrı, özverili çalışmaları ve hep zorlukların üstesinden gelme yeteneği ile başardığımızı düşünüyorum.

Ayrıca tüm bu pandemi sürecinde proje koordinatörümüzn bizlerle kurduğu iletişim sayesinde de bu zorlukların üstesinden geldik. Her ay düzenli olarak yaptığımız çevrimiçi toplantılarda projenin gidişatını görüşmenin yanı sıra pandemi sürecinin ülkelerimizde nasıl devam ettiğini de konuşuyor ve bir nevi dertleşiyorduk. Bu da beni oldukça rahatlatan ve iyi hissetmemi sağlayan bir şeydi. Böylelikle ortaklar arasında güçlü bir bağ oluştuğuna inanıyorum. Bir eğitmen olarak bu projede beni sürekli motive eden şey buydu diyebilirim. Her zaman bir şekilde zorlukları aşacağımıza inandım.

Son olarak, tüm bu süreçteki zorlukları kurduğumuz iyi iletişim ve asla pes etmeme kararlılığımızla yendiğimizi söyleyebilirim. Bir projeye başladığınızda mutlaka karşınıza zorluklar çıkacaktır ancak önemli olan asla pes etmemek ve bir şekilde tüm proje ortaklarınızla beraber ve onlardan aldığınız güç ve motivasyonla bu zorlukların üstesinden gelmektir.

Krizler esneklik ve yenilik gerektirir

Martin Kahles/Almanya

Almanya’nın Saksonya-Anhalt eyaletinde yaşıyor ve çalışıyorum. Mart 2020’nin başında, Saksonya-Anhalt’ın endişelenmeden parti yapabileceğiniz tek federal eyalet olarak tasvir edildiği bir mem hala hatırlıyorum. Virüs, diğer tüm federal eyaletlerin aksine burada henüz tespit edilmemişti. O zamanlar bunun komik olduğunu düşünmüştüm çünkü pandemi ve etkileri benim için somut değildi, durum gerçeküstü görünüyordu.

Ama bu hızla değişti. Enfekte insan sayısı, hastanelerdeki ve yoğun bakım ünitelerindeki hastalar ve ölümler hızla arttı. Ciddi Alman bilim adamları arasında virüsle nasıl başa çıkılacağı konusunda çok farklı görüşler olsa da, Covid-19’un sağlık ve yaşam için çok gerçek bir tehdit oluşturduğu yaygın olarak kabul edildi.

Virüsün kendisinden gelen bu tehdidin yanı sıra, benim için büyük bir yük olan öncelikle sosyal iklimdeki değişimdi. Bu nedenle, Almanya’nın her yerinde ve ayrıca memleketim Halle’de (Saale) virüsün bir aldatmaca olduğunu düşünen veya sadece sağlık üzerindeki etkilerini grip ile karşılaştıran insanlardan oldukça hızlı protestolar vardı.

Bu farklı Covid-19 algıları benim için büyük bir zorluktu ve her gün kendimi çok güvensiz hissetmeme neden oldu. Bazen bir şeyin siyasetten mi yoksa medyadan mı abartıldığını merak ettim. Uzun zamandır Covid-19’a yakalanan, hatta ölen kimseyi tanımıyordum. Ama bir trafik kazasında ölen kimseyi tanımadığımı hatırladım ve trafik kazalarının olabileceğinden asla şüphe duymazdım.

Ancak nihayetinde, pandeminin yıkıcı etkilerini hissetmemi ve anlamamı sağlayan şey, özel çevremdeki genç ve sağlıklı insanların Corona hastalıkları ve müteakip Uzun Covid sonuçlarıydı. Sıkılaştırılmış hijyen düzenlemeleri ve aşılarla ilgili olarak, bilim beni yine sözde önleme paradoksu ile duraklattı. Önleme paradoksu, önlem alındığı için hastalık ve ölümlerin artmadığı anlamına gelirken, önlem ve aşı karşıtları sayıların çok düşük olması nedeniyle bu kadar kötü olamayacağını söylüyor.

Farklı görüşler özel çevreme de nüfuz etti ve bu da özel ilişkilerin bozulmasına neden oldu. Sadece çevrimiçi

koro provaları olduğu için şarkı söyleme isteğimi kaybettim. Sonuç olarak, profesyonel hayatım için de gerekli dengeden yoksundum.

Ayrıca medya aracılığıyla veya kişisel çevremden bana ulaşan karşıt fikirlere çok fazla kapılmamak ya da karşıt fikirlerin onlara fazla duygusal tepki vermeden ayakta kalmasına izin vermeyi öğrenmek de günlük bir mücadele haline geldi.

WTV'nin eğitim projelerinde genel olarak sokağa çıkma yasağı çalışmaları açısından, tamamen çevrimiçi etkinliklere geçtik ya da okullara dağıttığımız ya da çocuklara ve gençlere evlerine getirdiğimiz farklı yaratıcı etkinlikler içeren kutular sunduk. Çeşitli destekçilerimiz de projeleri başka şekillerde sürdürmek istediler ve bu konuda bize tavsiyelerde bulundular ve destek oldular.

Aynı şekilde biz Animavision ekibi olarak havlu atmamaya karar verdik ve devam ettik.

Ancak, ilk sıkı karantina sırasında Animavision için çevrimiçi konferanslar aracılığıyla çocuklar ve gençlerle yapılan eğitim çalışmaları ile ilgili olarak, katılımda güvenilirliğin olmaması nedeniyle hızla hayal kırıklığına uğradık. Çocuklar ve gençler günlük yapılardan yoksundu ve sınıftakinin aksine katılım zorunlu olmadığı için çoğu büyük bir emekle kazanılan katılımcılar kısa sürede motivasyonlarını kaybettiler. Yine de pes etmedik, çünkü özellikle okulların kapalı olduğu ve temas kısıtlamalarının olduğu dönemlerde çocukların ve gençlerin biz eğitimcilerle veya diğer çocuk ve gençlerle sadece çevrimiçi da olsa iletişim kurmasının daha da önemli olduğunu fark ettik. .

Kurumumuzda ve diğer çocuk ve gençlik kurumlarında ve bulunduğumuz okullarda yeniden projeler yürütebilir hale geldiğimizde büyük bir rahatlama oldu. Maskeler yüzünden henüz yüze bakmak mümkün olmasa da bu büyük bir rahatlama oldu ve gençlerle küçük ekipler halinde çalışabilmeyi ve biz eğitimcilerden kişisel iletişim ve destek almayı mümkün kıldı.



Pandemi sürecinde morallerini kaybetmeyen öğrenciler

Yüz yüze öğretim olanağının yeniden kazanılmasına rağmen, pandeminin gençler üzerindeki stresi açıkça fark edildi. Pek çok knouyu yakalamak zorundaydılar ve hala kişisel temaslar açısından kısıtlamalardan ve pandeminin neden olduğu endişeden mustariptiler.

Bu nedenle, gençlere pandemiden önce her zamanki gibi daha fazla zaman vermeye ve yaratıcı aktiviteyi tamamlama zamanlaması ve sonuçları açısından baskı altına almak yerine bir rahatlama biçimi olarak görmelerine izin vermeye karar verdik. Görünüşe göre baskı pandemi sırasında hiç yardımcı olmadı, tam tersini başardı.

Proje ortakları arasında düzenli çevrimiçi iletişim, motive olmamıza ve bazen umutsuzluğa kapılmamamıza

yardımcı oldu. Pandemi öncesine kıyasla, mevcut durum ve nasıl hissettiğimiz hakkında çok daha fazla fikir alışverişinde bulunduk ve ayrıca kişisel düzeyde birbirimize çok daha fazla destek sağladık. Yurtdışındaki proje ortaklarının da aşağı yukarı bizimle aynı sorunlarla boğuştuğunu duymak güzeldi.

Ve 2021 yılı Ağustos ayının sonunda / Eylül ayının başında Almanya'da proje ortakları ve eğitimdeki diğer katılımcılara tekrar bir araya gelme ve birbirlerini şahsen tanıma fırsatı veren bir eğitim düzenlemeyi başardığımız için çok mutlu oldum.

Ne yazık ki hala devam eden tüm olumsuzluklara rağmen, pandemi, pandemiden önce doğal olarak kabul edilenleri daha fazla takdir ettiğimi ve hafife alınmış gibi görünen şeyler için minnettar olduğumu da gösterdi.

Ve pandemi kurumumuzun personeli ve Animavision ekibinin bir parçası olarak zor durumlara esnek ve yenilikçi bir şekilde tepki verebildiğimizi bize gösterdi!

Kendini Yenile

Sertan AY / Türkiye

Yıllardır gençlerin arasındayım, gençlerle çalışmak oldukça eğlenceli ve güzel. Sürekli kendimi yenileme imkanı da buluyorum. Türkiye genç bir nüfusa sahip, gençler bizim geleceğimiz. Gençlerin hayatına bir değer katmak, onlara yol göstermek, fırsatlar sunmak rehberlik etmek gerekiyor. Projeler gençlerin hayatına dokunmada oldukça etkilidir. Gençlere inanılmaz fırsatlar sunmaktadır. İşte bu durum benim gençlerle çalışmamda oldukça etkilidir. Yaptığımız bir çalışmanın etkisini anında görme imkanı buluyoruz ve gençlerden harika geri dönüşler alıyoruz.

Dünyamız çok hızlı değişiyor ancak bu değişim beraberinde birçok sorunlar ve belirsizliklerde getiriyor. Türkiye'de gençlerin çok ciddi sorunları var ve ne yazık ki gençlerimiz bu sorunları çözmede veya geleceklerini belirlemede çok zorluk çekiyorlar. Ancak bizler her sorunun bir çözümü olduğuna ve gençlerin güzel bir gelecekte yaşayacaklarına inanıyoruz. Oldukça sıkıntılı bir pandemi süreci geçirdik, yeni alışkanlıklar kazandık, ekonomik sıkıntılar çekiyoruz. Bu sıkıntılar arasında gençlerimiz kendilerini geliştirme ve yeni kazanımlar elde etmekte zorluk çekiyorlar. Üretken olmak zorundayız, vazgeçmemeliyiz.

19 yıllık öğretmenim ve 13 yıldır Erasmus projeleri yapıyorum. Birçok gençlik projesinde yer aldım. Kazandığım deneyimleri gençlerle paylaşmaktan mutluluk duyuyorum. Birçok gencin yönlendirmeye ihtiyacı var tek yapmamız gereken onlara yol göstermek fırsat vermektir. Gençlerde yeterince enerji var bizler gençlik lideri olarak onlara sadece fırsat veriyoruz. Bu fırsatları değerlendiren gençlerde hayatlarını değiştiriyorlar.

Gençlere faydalı olduğumu görmek ve olumlu sonuçlar almak benim en büyük motivasyonum. Gençler ile iletişimim oldukça iyi ve onlarla iyi anlaşıyorum. Bu yaptığımız Animavision projemizde de bölgemizden imkanı kısıtlı gençlerimize farklı bir deneyim yaşama imkanı sunduk, hem eğlenceli hem de faydalı bir çalışma oldu. Bu kazanımlar bizim yeni projeler üretmemize de destek oluyor.